

ZBIÓR
RAPORTÓW NAUKOWYCH

Pedagogika
Współczesna nauka. Nowy wygląd.

Wrocław

30.01.2015 - 31.01.2015

Część 1

СБОРНИК
НАУЧНЫХ ДОКЛАДОВ

Педагогика
Современная наука. Новый взгляд

Вроцлав

30.01.2015 - 31.01.2015

Часть 1

УДК 37+082
ББК 94
Z 40

Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Druk i oprawa: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Adres wydawcy i redakcji: 00-728 Warszawa, ul. S. Kierbedzia, 4 lok.103
e-mail: info@conferenc.pl

Cena (zł.): bezpłatnie

Zbiór raportów naukowych.

Z 40 Zbiór raportów naukowych. „Pedagogika Współczesna nauka.Nowy wygląd.”
(30.01.2015 - 31.01.2015) - Warszawa: Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»,
2015. - 116 str.

ISBN: 978-83-64652-82-0 (t.1)

Zbiór raportów naukowych. Wykonane na materiałach Międzynarodowej Naukowo-
Praktycznej Konferencji 30.01.2015 - 31.01.2015 roku. Wrocław
Część 1.

**УДК 37+082
ББК 94**

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Powielanie i kopiowanie materiałów bez zgody autora jest zakazane.

Wszelkie prawa do materiałów konferencji należą do ich autorów.

Pisownia oryginalna jest zachowana.

Wszelkie prawa do materiałów w formie elektronicznej opublikowanych w zbiorach
należą Sp. z o.o. «Diamond trading tour».

Obowiązkowym jest odniesienie do zbioru.

Warszawa 2015

ISBN: 978-83-64652-82-0 (t.1)

"Diamond trading tour" ©

SPIS / СОДЕРЖАНИЕ
SEKSCJA 13. PEDAGOGIKA.
(ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ НАУКИ)
Część 1'

1. Кузнецова О.А.	6
ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СТВОРЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ДЛЯ САМОРОЗВИТКУ СТУДЕНТІВ У ВНЗ	
2. Лісунова Л.В.	10
ЕСТЕТИЧНЕ СПРИЙНЯТТЯ МАЙБУТНІМИ ПЕДАГОГАМИ-ХУДОЖНИКАМИ ТВОРІВ МИСТЕЦТВА НА ТЕМУ НАРОДНИХ СВЯТ	
3. Полторац Л.Ю.	16
ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ ВИКЛАДАЧІВ ДО АКТУАЛІЗАЦІЇ ПИТАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ АРТ-ТЕРАПІЇ	
4. Слятіна І. О.	19
СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ВЗАЄМОДІЇ ШКОЛИ І СІМ'Ї В МУЗИЧНО-ЕСТЕТИЧНОМУ ВИХОВАННІ ПІДЛІТКІВ	
5. Толкачова А. С.	24
ВИВЧЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЯК НЕОБХІДНА ПЕРЕДУМОВА ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПОЗАУРОЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІНТЕРНАТНИХ ЗАКЛАДІВ	
6. Уваров Ю.В., Лебедь С.В.	26
ЗНАЧЕНИЕ ОБЩЕСТВЕННОЙ И ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ОЦЕНКИ ТВОРЧЕСКИХ ДОСТИЖЕНИЙ ДЕТЕЙ С ОСОБЫМИ ПОТРЕБНОСТЯМИ	
7. Шевченко Ю.А.	30
ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ АРТ-ТЕРАПІЇ В СОЦІАЛЬНІЙ ТА ВИХОВНІЙ РОБОТІ МОЛОДІ	
8. Букенова Ж.С.	33
ЭЛЕКТРОННЫЕ СРЕДСТВА ОБУЧЕНИЯ В ПРОЦЕССЕ ИЗУЧЕНИЯ КАЗАХСКОГО ЯЗЫКА	

9. Калымбетова Н.П.	35
СОЗДАНИЕ НАГЛЯДНОГО МАТЕРИАЛА В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ ЯЗЫКУ СПЕЦИАЛЬНОСТИ	
10. Овчаренко В.П., Щербина І.Л., Костіков О.П.	37
ІНТЕГРАЦІЙНІ ЗВ'ЯЗКИ – НЕОБХІДНА УМОВА ІННОВАЦІЙ В УЧ- БОВОМУ ПРОЦЕСІ	
11. Рускуліс Л. В.	42
ШЛЯХИ ТА УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ ДИСПУТУ ТА ДИСКУСІЇ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ-СЛОВЕСНИКА	
12. Зайцева Н.В.	46
ОРГАНІЗАЦІЯ АСИНХРОННОЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕН- ТІВ ЧЕРЕЗ СЕРВІСИ САЙТУ КАФЕДРИ ІНОЗЕМНИХ МОВ	
13. Харченко О. А.	49
ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ	
14. Ковальчук М.Б.	52
АЛГОРИТМІЧНИЙ ПІДХІД У ВИЩІЙ МАТЕМАТИЦІ	
15. Коваленко О. Ю.	56
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ ЗА ДОПОМОГОЮ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ	
16. Попіль Л. М., Руденко Н. М.	61
ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ДРОБІВ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	
17. Терлюк О. О., Руденко Н. М.	68
РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ДЕЯКИХ ІНТЕРАК- ТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ У ПОЧАТКО- ВІЙ ШКОЛІ	
18. Крисак Л. В.	75
ВІДБІР НАВЧАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ В ПРОЦЕСІ ІНШОМОВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМУНІКАЦІЇ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ	

19. Букенова Ж.С. 79
ЭЛЕКТРОННЫЕ СРЕДСТВА ОБУЧЕНИЯ В ПРОЦЕССЕ ИЗУЧЕНИЯ
КАЗАХСКОГО ЯЗЫКА
20. Довбня С. О. 81
ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОГРАМОВО-МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕН-
НЯ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ОСВІТ-
НІЙ ПРОЦЕС ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ
(КІНЕЦЬ ХХ-ГО - ПОЧАТОК ХХІ СТ.: 1991-2012 РР.)
21. Половіна О. А. 88
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙ-
БУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ
22. Гаращенко Л. В. 95
СУЧАСНІ ПРІОРИТЕТИ У СФЕРІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ
ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ
23. Гончаренко А.М. 102
СОЦІАЛЬНИЙ АСПЕКТ СТАНОВЛЕННЯ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ ДО-
ШКІЛЬНОГО ВІКУ
24. Хало З.П. 105
ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ У НІ-
МЕЧЧИНІ
25. Бордюженко Т. А. 109
СТРУКТУРА ТА РІВЕНЬ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ
ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН ДО ПРОФІЛАКТИКИ ВЖИВАННЯ
ПІДЛІТКАМИ ПСИХОАКТИВНИХ РЕЧОВИН

Гращенко Лариса Василівна,
кандидат педагогічних наук, старший викладач
Київського університету імені Бориса Грінченка
м. Київ, Україна

СУЧАСНІ ПРІОРИТЕТИ У СФЕРІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Анотація

У статті обґрунтовано необхідність оптимізації фізичного виховання дітей дошкільного віку на сучасному етапі розвитку освіти. Визначено пріоритети у сфері фізичного виховання дітей дошкільного віку в контексті впровадження у систему освіти оздоровчої парадигми як вагомого компонента філософської гуманістичної освіти та ціннісно-оздоровчого напрямку в навчально-виховному процесі дошкільного навчального закладу.

Ключові слова: принцип гуманізму, принцип оздоровчої спрямованості, діти дошкільного віку, навчально-виховний процес.

Abstract

In the article the necessity of optimizing the current system of physical education of preschool children. Priorities in the field of physical education of preschool children in the context of the education system in health paradigm as an important component of philosophical and humanistic education and health value directly in the educational process.

Keywords: the principle of humanity, the principle health centers, preschool children, the educational process.

Зміни у суспільно-політичному, соціально-економічному та культурному житті сучасної України визначили стратегію удосконалення системи освіти, базовим підґрунтям якої є її гуманістична спрямованість. На переконання В. Андрущенка, від розвитку освіти значною мірою залежить вигляд майбутнього суспільства, культури та особистості [1, с.11]. За твердженням І. Беґа, вироблення стратегії виховання і розвитку особистості в глобалізаційних умовах вимагає знання і врахування

тенденцій, що відображають пріоритети новоєвропейського технологічного світогляду як метакультурної ситуації, що визначає основні вектори людського поступу [2, с.14].

Специфічною ознакою перебудови системи дошкільної освіти на початку ХХІ століття є здоров'язбережувальна спрямованість модернізації дошкільної освіти, що зближує інтереси педагогів, медиків, психологів і батьків. Показовим є той факт, що у світлі реалізації концепцій модернізації дошкільної освіти початку ХХІ століття виокремлюється інноваційний підхід саме у царині формування оптимального стану здоров'я дітей та забезпечення їхнього гармонійного розвитку.

З цієї точки зору О. Богиніч проведено вагомим теоретичним обґрунтуванням необхідності впровадження у систему освіти оздоровчої парадигми як вагомого компонента філософської гуманістичної освіти та ціннісно-оздоровчого напрямку в навчально-виховному процесі. Дослідниця, синтезувавши надбання гуманістичної педагогіки, духовно-ціннісних перетворень, великого потенціалу фізичного виховання дітей дошкільного віку, а також, урахувавши проблеми погіршення здоров'я дітей, вперше в Україні обґрунтувала принцип гуманізації та принцип оздоровчої спрямованості навчально-виховного процесу і виокремила їх у стратегічні принципи сучасної освіти [5].

У публікаціях О. Богиніч визначено умови для реалізації принципу оздоровчої спрямованості навчально-виховного процесу: відповідність змісту навчання, адекватність методів та засобів навчання, відповідність організаційних форм роботи віковим особливостям, інтересам та потребам дитини; розвиток самоцінних форм активності дитини дошкільного віку; варіативність застосування ефективних профілактичних, оздоровчих технологій та діагностичних методик у навчально-виховному процесі; організація процесу життєдіяльності дитини відповідно до правил охорони її життя та здоров'я; адекватність самого процесу життєдіяльності тим основам безпечного та здорового способу життя, що ми декларуємо; відповідність професійної та життєвої поведінки педагога вимогам, що забезпечують збереження і зміцнення здоров'я [5].

Виходячи із такого розуміння доцільності модернізації системи освіти, ми цілковито переконані, що саме гуманістична освіта визначає здоров'язбережувальну спрямованість фізичного виховання дітей дошкільного віку. Загальновідомо, що фізичне виховання визначається як фундаментальна основа здоров'я, як процес формування рухового потенціалу, формування позитивних установок на фізичну активність та ціннісного ставлення до здоров'я. Оздоровчі завдання фізичного виховання дітей дошкільного віку, що спрямовані на охорону життя і зміцнення здоров'я, всебічний фізичний розвиток, удосконалення функцій організму, загартування, стійкості до захворювань та негативних умов навколишнього середовища, підвищення загальної працездатності, результат яких виявляється у конкретних показниках (рівень здоров'я, фізичного розвитку та рухової підготовленості), дають можливість стверджувати, що ці завдання актуальні, значущі та набувають нового осмислення. У контексті орієнтирів гуманістичного виховання, зміни світоглядних позицій і переорієнтації цінностей, оздоровчі завдання фізичного виховання дітей дошкільного віку пов'язуються із формуванням усвідомлення цінності здоров'я та умінь застосовувати здобуті знання і навички щодо збереження,

зміцнення і формування здоров'я як основоположної цінності.

У сучасних умовах реформування дошкільної освіти активна реалізація ідеї здоров'язбереження як стратегічної мети діяльності дошкільного навчального закладу взаємозв'язана з актуальністю змін у дошкільній освіті та оптимізацією сучасної системи фізичного виховання дітей дошкільного віку. Супроводжується цей процес зміною пріоритетів у сфері фізичного виховання дітей дошкільного віку.

Перш за все, основною закономірністю організації педагогічного процесу в дошкільному навчальному закладі визначено нерозривний зв'язок та тісну взаємозалежність між основними педагогічними категоріями: навчанням, вихованням, розвитком і здоров'ям. Виходячи із попередніх тверджень, ми акцентуємо увагу на принципових міркуваннях О. Богінч, які полягають у тому, що запровадження особистісно орієнтованого підходу, забезпечення оптимальної реалізації особистісного потенціалу дитини, варіативності і доцільності використання інноваційних та оздоровчо-профілактичних технологій мають стати пріоритетами у роботі дошкільного навчального закладу, щоб оздоровчі завдання носили прерогативний характер, а здоров'я становило якісну передумову життєдіяльності дітей [4; 5].

Відзначаємо зміну ціннісної орієнтації системи фізичного виховання дітей дошкільного віку в напрямі від системи цінностей радянської держави і суспільства до загальнолюдських цінностей. Формування фізичної культури особистості стає процесом усвідомленого залучення до її цінностей.

Стає очевидним пріоритетність особисто орієнтованого підходу, що дозволяє створювати засобами фізичного виховання і здоров'язбережувальної педагогічної діяльності найбільш повні можливості для організації життєдіяльності та самореалізації кожної дитини в особистісно значимих видах діяльності. Психолого-педагогічним підґрунтям оздоровчої спрямованості навчально-виховного процесу стали напрацювання Ш. Амонашвілі щодо принципів побудови взаємовідносин між педагогом і дітьми; О. Кононко про оновлення організації життєдіяльності дитини в умовах дошкільного навчального закладу на основі збереження інтегрованого показника фізичного і психічного здоров'я, дитячої субкультури, впровадження у життя принципів активності, системності та природовідповідності, визнання пріоритету «дитячих видів діяльності» та форм їх організації; В. Петровського, який підкреслює вагомість можливості вибору дитиною найбільш самоцінних для неї видів діяльності, реалізації завдань розвитку на основі захоплюючої власної активної діяльності та врахування особистісних досягнень [4; 5].

Пріоритетним стає впровадження діяльнісно-компетентнісного підходу, що змінює цільову спрямованість фізичного виховання дітей дошкільного віку у напрямі від формування знань, умінь і навичок до формування здоров'язбережувальної компетентності кожної дитини, яка вмє застосовувати вміння у конкретній життєвій ситуації. Виходячи із концептуальної ідеї І. Беха щодо значимості діяльнісно-компетентнісного підходу у вихованні та навчанні дітей, особливо акцентуємо на твердженні вченого, що особистісна орієнтація сучасної освіти передбачає такий спосіб засвоєння змісту освіти суб'єктом, під час якого відбувається своєрідне «зняття» об'єктивного значення матеріалу та виявлення в ньому суб'єктивного сенсу особистісно стверджуваних цінностей [3].

Zbiór raportów naukowych

Пріоритетом у фізичному вихованні дітей дошкільного віку стала зміна позицій учасників навчально-виховного процесу, коли дитина стає активним суб'єктом власної діяльності. Зміна позицій вихователя полягає у створенні умов для саморозвитку, самореалізації кожної дитини, забезпеченні ситуації успіху та суб'єктної поведінки з урахуванням базових можливостей дитини і результативності її здобутків. На важливих аспектах змін в організації фізичного виховання дітей акцентує увагу О. Богініч. По-перше, у контексті реалізації гуманістичного принципу виховання віра в дитину, її можливості, перспективи прогресивних досягнень мають складати основу взаємовідносин у процесі організації рухової діяльності. По-друге, оцінка рівня рухової підготовленості має базуватися не лишена кількісних та якісних показників, а й на індивідуальних можливостях кожної дитини, врахуванні зусиль, які дитина докладає для досягнення певного результату [4].

Однією із важливих характеристик здорової особистості дитини є активність. Саме активність визначає здоров'язбережувальну поведінку і стан здоров'я, забезпечує перетворення дітей із пасивних об'єктів, які вихователі захищають від негативних впливів навколишнього середовища, на суб'єктів процесу здоров'язбереження з відповідальним ставленням до власного здоров'я та здоров'я інших. Для нашого дослідження особливо важливі висновки О. Богініч, що самостійність та активність дітей у здобутті рухового досвіду допоможуть сформувати у дітей здатність генерувати ідеї, асимілювати власний досвід, передбачати результати. Усе це позитивно позначиться на рівні їхньої рухової компетентності, формуванні активної життєвої позиції [4].

Для дієвої реалізації ідеї здоров'язбереження фізичне виховання дітей дошкільного віку спрямовується на задоволення потреб, інтересів, мотивів, що стимулюють пошук ефективних засобів їх задоволення. Спираючись на численні дослідження про те, що використання ігрового методу навчання є найбільш близьким природі дитини дошкільного віку, підвищує ефективність впливу на рівень засвоєння дітьми рухових дій (Л. Артемова, Е. Вільчковський, Л. Глазіріна, Н. Потехіна, Е. Степаненкова, Є. Тимофеева, В. Шишкіна), О. Богініч наголошує, що для оптимізації навчально-виховної роботи з фізичного виховання, зважаючи на особливу роль ігрової діяльності в житті дітей дошкільного віку, ігровий метод доцільно використовувати як один з провідних методів навчання на різних етапах формування рухової навички. Звертаючи увагу на цей аспект фізичного виховання, автор підкреслює, що ігровий метод, представлений рухливими іграми, ігровими вправами, ігровими прийомами, передбачає використання різноманітних компонентів ігрової діяльності лише у поєднанні з іншими дидактичними методами і прийомами [6]. Цінним для практичного застосування є обґрунтування дослідницею вимог до вибору методів і прийомів: урахування вікових особливостей дітей (швидка втомлюваність, нерівноваженість процесів збудження і гальмування); забезпечення достатнього рівня рухової активності дітей на заняттях завдяки створенню ігрової мотивації та забезпечення стійкого інтересу до виконання рухів; ігрові завдання мають сприяти якісному виконанню основних рухів [6].

Характерною ознакою зміни пріоритетів у фізичному вихованні дітей дошкільного віку є реалізація права самостійного вибору програм та розробки авторських. Перехід дошкільних навчальних закладів від діяльності за базовою програмою до поліпрограмною простору дозволило визначити напрям реалізації фізичного ви-

ховання від жорсткої методики проведення фізкультурних занять, розвитку моторики дитини, коли показники фізичної підготовленості не враховували повною мірою рівень фізичного розвитку та стану здоров'я до самостійного вибору кожним дошкільним навчальним закладом власного напрямку здоров'язбережувальної діяльності.

Ознакою зміни пріоритетів у фізичному вихованні стала необхідність забезпечення варіативності впливу на дитину, що передбачає відхід від традиційних методів виховного впливу роботи та зміну змісту фізкультурно-оздоровчої роботи, використання багатого арсеналу різноманітних засобів фізичного виховання і форм роботи з дітьми, використання здоров'язбережувальних технологій в навчально-виховному процесі дошкільного навчального закладу. Вивчення особливостей дошкільної освіти в сучасних умовах робить очевидним той факт, що вдосконалення фізичного виховання у дошкільних навчальних закладах вимагає певної технологізації навчально-виховного процесу, а володіння вихователем педагогічними здоров'язбережувальними технологіями є важливим критерієм його готовності до професійної діяльності. Крім застосування традиційних фізкультурно-оздоровчих засобів, актуальним є активний пошук інноваційних технологій, спрямованих на підвищення якості здоров'я та рівня фізичного розвитку дітей. А для цього у нагоді стануть ті інноваційні технології, що базуються на емоційно насичених засобах впливу на дитину, образно-ігрових атрибутах, що підвищує інтерес дітей до них, бажання брати активну участь на основі усвідомлення ціннісного аспекту всіх фізкультурно-оздоровчих заходів [5].

У відповідності до тверджень О. Богініч, здоров'язбережувальна технологія, як складова структурна одиниця системи освіти, виступає в ролі якісної характеристики освітніх технологій, визначаючи ефективність збереження здоров'я суб'єктів навчально-виховного процесу під час досягнення освітнього результату. У цьому зв'язку автор зазначає, що особливістю здоров'язбережувальної технології є забезпечення пріоритетності впровадження моніторингу здоров'я в освітній процес. Під цим кутом зору особливу увагу автор звертає на залежність оцінки ефективності застосування освітніх інноваційних технологій від ступеня забезпечення здоров'язбережувальної базисної основи [5].

Використання здоров'язбережувальних технологій має передбачати чітке і обґрунтоване планування, у яких формах фізкультурно-оздоровчої роботи їх використовувати та місце таких технологій у розпорядку дня, а також відповідальних за проведення. Застосування кожної з них має свою специфіку, набір засобів, способів і прийомів, вимагає певних матеріальних умов, часових витрат, місця у розпорядку дня, врахування пори року, кількості дітей в групі, групи здоров'я (основна, підготовча, спеціальна), результатів діагностики та прогнозування здоров'я, фізичного розвитку і рухової підготовленості дітей, спеціальних умінь вихователів, урахування напрямів діяльності дошкільного навчального закладу. Ефективність їх застосування значною мірою залежить від інтеграції освітньої та лікувально-оздоровчої діяльності дошкільного навчального закладу, тісної співпраці педагогів і медичних працівників. Велика кількість здоров'язбережувальних технологій вимагає від педагогічного колективу їх вивчення, обговорення, вибору, адаптації до умов і можливостей дошкільного навчального закладу.

Zbiór raportów naukowych

У контексті реалізації ідеї здоров'язбереження у фізичному вихованні дітей дошкільного віку виокремлено необхідність активізації системної щоденної фізкультурно-оздоровчої роботи, включення рухового компонента в усі види дитячої діяльності, в тому числі розумової. Основною ознакою є забезпечення раціонального співвідношення організаційних фізкультурних заходів і самостійної рухової діяльності дітей упродовж дня.

Ми переконані, що потреба у самостійних заняттях фізичними вправами повною мірою залежить від систематичності та якості обов'язкових фізкультурних занять. Відомо, що дитина, яка не здатна самостійно використовувати фізичні вправи у своїй діяльності, а також у різних життєвих ситуаціях, значною мірою втрачає потенційну можливість бути здоровою, активною та життєрадісною. Розвитку самостійної рухової активності сприятиме цілеспрямований педагогічний вплив: організація пізнавальної діяльності, спрямована на прищеплення навичок здоров'язбереження; створення предметно-розвивального середовища, що стимулює розвиток самостійних і творчих рухів дитини; забезпечення взаємозв'язку між організованими і самостійними видами рухової діяльності та формами фізкультурно-оздоровчої роботи з дітьми. Розвиток інтересу до рухів відбувається на основі життєвої потреби дитини бути сильною, сміливою, спритною. У зв'язку з цим виникає необхідність науково обгрунтованого оптимального співвідношення навчання і самостійних тренувань дітей засобами рухливих ігор, фізичних вправ з використанням спеціального обладнання, тренажерів, природного середовища [4; 5; 6; 7].

Цілком слушними є наукові доробки Ю. Змановського про визначення оптимального рівня фізичної активності дитини дошкільного віку. Заслугою вченого було обгрунтування взаємозв'язку фізіологічних і психічних функцій організму, який виявляється у тому «... що рухові навантаження адекватної для даного організму модальності і величини сприймаються ним як бажані й потрібні. Ефект наслідування, особливо розвинутий в ранньому і дошкільному віці, сприяє залученню дітей до фізкультури і за оптимальних умов це може перетворитися у стереотип поведінки, стати невід'ємною складовою життя. Тоді навіть при генетично властивій низькій потребі у рухах дитина поступово втягується у фізкультуру, стає внаслідок тренувань активнішою» [7, с.7].

У ролі важливого пріоритету фізичного виховання дітей у контексті здоров'язбереження виступає застосування технологій, в основі яких лежить міжпредметна інтеграція, що спричинена вимогами до рівня розумового розвитку, освіченості дітей, необхідністю засвоєння великого масиву інформації. Та проблема не вичерпується інтеграцією різних видів діяльності як стратегії реалізації змісту освіти з метою цілісного впливу на дитину (Н. Гавриш). Ми повністю погоджуємося із О. Богиніч, яка вважає неправомірним, коли автори з метою новітніх пошуків намагаються на занятті з фізичної культури реалізувати математичний, мовленнєвий чи природничий зміст. Усі форми роботи з фізичної культури, переконана дослідниця, повинні проводитися самостійно з метою забезпечення оптимальної рухової активності дітей та їх фізичного розвитку [4]. Дотримуємося тотожного погляду на проблему інтеграції у процесі фізичного виховання і переконані, що фізична культура сама по собі володіє унікальними засобами і методами, потенціал яких необхідно більш глибоко вивчати та використовувати, у тому числі й для розвитку розумової і пізнавальної сфери дітей дошкільного віку.

Особливим пріоритетом сучасного фізичного стає усвідомлення, що основною метою фізичного виховання в умовах дошкільного навчального закладу має бути не підготовка до школи, а забезпечення оздоровчої та розвивальної функції фізичної освіти дошкільників, у процесі реалізації яких і забезпечуватиметься їх фізична готовність до навчання у школі (О. Богініч) [4].

Отже, визначені нами пріоритети у сфері фізичного виховання дітей дошкільного віку в умовах реформування системи дошкільної освіти в контексті осмислення сучасних трансформацій світового освітянського простору засвідчили, що вони набувають значимості основних базових засад організації фізичного виховання в дошкільному навчальному закладі.

На сучасному етапі розвитку дошкільної освіти надзвичайно важлива робота усього колективу дошкільного навчального закладу щодо створення умов здорового способу життя, передачі культурного досвіду, життєвих принципів, збереження дитини як самостійної особистості, забезпечення соціальної адаптації, комфорту і безпеки життєдіяльності.

Література:

1. Андрущенко В.П. Основні тенденції розвитку вищої освіти України на рубежі століть (Спроба прогностичного аналізу) / Віктор Петрович Андрущенко // Вища освіта України. – 2001. – № 1. – С. 11–17.
2. Бех І. Особистість у просторі духовного розвитку : навч. посіб. / Іван Дмитрович Бех // – К. : Академвидав, 2012. – 256 с.
3. Бех І. Курс на діяльнісно-компетентнісний підхід / І. Бех, Л. Зайцева // Дошкіль. виховання. – 2013. – № 1. – С. 2–5.
4. Богініч О. Пріоритети у сфері фізичного розвитку дитини дошкільного віку / Ольга Богініч // Оптимізація фізичного розвитку дитини у вітчизняній системі освіти : монографія / Е. Вільчковський, Н. Денисенко, А. Цьось та ін. – Запоріжжя: ЗОППО, 2010. – С. 124–148.
5. Богініч О. Створення здоров'язберігаючого середовища у дошкільному навчальному закладі / О.Богініч, Н.Левінець, Ж. Петрова // Сучасні технології в дошкільній освіті України : зб. матеріалів наук.-метод. семінару / упоряд. І. Загарбницька. – К., 2008. – С. 7–9.
6. Богініч О. Л. Фізичне виховання дошкільників засобами гри : навч.-метод. посіб. / Ольга Любомирівна Богініч. – К.: СП «ЧИП», 2001. – 126 с.
7. Змановський Ю. Що може дитина: нейропсихологічні аспекти дошкільного виховання / Юрій Змановський // Дошкіль. виховання. – 1981. – № 10. – С. 6–7.